

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het tweede gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa
Straatsburg, 7 - 11 april 2014**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- Prostitutie, mensenhandel en moderne slavernij in Europa (Resolutie 1983)
- De aanvraag voor het statuut van Partner voor de democratie bij de Parlementaire Assemblee ingediend door het Parlement van de Kirgizische Republiek (Resolutie 1984)
- De situatie en de rechten van de traditionele nationale minderheden in Europa (Resolutie 1985 en aanbeveling 2040)
- Het versterken van de bescherming en van de veiligheid van de gebruikers in de cyberspace (Resolutie 1986)
- Het recht op internettoegang (Resolutie 1987)
- Urgentiedebat: Recente ontwikkelingen in Oekraïne: bedreigingen voor de werking van de democratische instellingen (Resolutie 1988)
- De toegang tot de nationaliteit en de daadwerkelijke toepassing van het Europees Verdrag inzake nationaliteit (Resolutie 1989 en aanbeveling 2041)
- Heroverweging op substantiële gronden van de eerder aanvaarde geloofsbrieven van de Russische delegatie (artikel 9 van het Reglement van de Assemblee) (Resolutie 1990)
- De dringende noodzaak om nieuwe gevallen van niet-samenwerking met het Europees Hof van de Rechten van de Mens aan te pakken (Resolutie 1991 en aanbeveling 2042)
- De bescherming van minderjarigen tegen sectaire ontsporingen (Resolutie 1992)
- Waardig werk voor iedereen (Resolutie 1993)
- Vluchtelingen en het recht op werk (Resolutie 1994)
- Het uitroeien van kinderarmoede in Europa (Resolutie 1995 en aanbeveling 2043)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblee:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquelaine (MR)
De h. Philippe Blanchart (PS)
De h. Armand De Decker (MR)
De h. Patrick De Groote (N-VA)
De h. Roel Deseyn (CD&V)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA), Ondervoorzitster
De h. Philippe Mahoux (PS), Voorzitter

Plaatsvervangers

Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
De h. Olivier Henry (PS)
Mevr. Fatma Pehlivan (sp.a)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)
Mevr. Sabine Vermeulen (N-VA)

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. Sebastian Kurz, minister van Buitenlandse zaken van Oostenrijk, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Nils Muižnieks, Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa
- De h. Heinz Fischer, President van Oostenrijk

* * * * *

Activiteitenverslag van het Bureau en de Permanente Commissie

In zijn tussenkomst heeft *senator Philippe Mahoux* de belangrijkste punten voorgesteld die behandeld werden tijdens de vergadering van de Permanente Commissie in Parijs op 7 maart 2014.

Het betreft onder meer de gedachtewisseling over de update van de richtlijnen inzake de verkiezingswaarnemingen door de Assemblee, alsook het actualiteitsdebat over “de politieke crisis in Oekraïne”.

Hij deed eveneens opmerken dat vandaag (7 april 2014) wereldwijd de 20^e verjaardag van het begin van de genocide in Rwanda wordt herdacht. Mensenrechten zijn universeel en de verantwoordelijkheid van de internationale gemeenschap in die tragedie mag niet vergeten worden.

* * * * *

Prostitutie, mensenhandel en moderne slavernij in Europa (Resolutie 1983)

Mensenhandel is een weerzinwekkende schending van de mensenrechten en tevens een zeer winstgevende activiteit voor criminele organisaties wereldwijd. Mensenhandel gebeurt voor verschillende doeleinden, zoals dwangarbeid, criminaliteit, orgaanhandel, maar vooral voor seksuele uitbuiting.

Ook al gaat het om twee afzonderlijke fenomenen, toch zijn mensenhandel en prostitutie nauw met elkaar verbonden: in Europa worden 84% van de slachtoffers van mensenhandel gedwongen tot prostitutie.

Vermits de twee fenomenen met elkaar vervlochten zijn, meent de Assemblee dat de wetten en het beleid inzake prostitutie noodzakelijke instrumenten zijn om mensenhandel te bestrijden.

De Assemblee stelt vast dat de wetgeving en het beleid inzake prostitutie in Europa van land tot land verschillen: zij gaan van legalisering tot bestraffing, met een aantal systemen die een combinatie zijn van de beide manieren van aanpak. Zij meent dat het moeilijk is om op de proppen te komen met een enkel model inzake de reglementering van prostitutie waarin alle Lidstaten zich zouden kunnen vinden. De Assemblee meent evenwel dat het strafbaar stellen van de aankoop van seksuele diensten, gebaseerd op het Zweedse model, de meest efficiënte manier lijkt om de strijd tegen mensenhandel aan te gaan.

De Assemblee meent dat, wat ook de gepaste juridische aanpak is, de wetgeving inzake prostitutie risicoverlagende maatregelen moet bevatten om de negatieve weerslag die prostitutie heeft op de betrokken personen tegen te gaan en om de personen die uit de sekshandel willen stappen te steunen.

De Assemblee stelt ook voor onderzoek te verrichten en gegevens in te zamelen in verband met prostitutie en mensenhandel in alle Lidstaten van de Raad van Europa.

De aanvraag voor het statuut van Partner voor de democratie bij de Parlementaire Assemblee ingediend door het Parlement van de Kirgizische Republiek (Resolutie 1984)

De Assemblee stelt voor om het statuut van Partner voor de democratie toe te kennen aan het Kirgizische Parlement, hetgeen de derde keer is sinds de oprichting van het statuut in 2009. Het Marokkaanse Parlement en de Palestijnse Nationale Raad waren de eerste parlementen die aanspraak maakten op het statuut dat de institutionele samenwerking beoogt tussen de Assemblee en parlementen van niet-Lidstaten van de aangrenzende regio's die voordeel wensen te halen uit haar ervaring op het vlak van de versteviging van de democratie en die wensen deel te nemen aan het politiek debat over de gemeenschappelijke uitdagingen die de Europese grenzen overschrijden.

Voor de Assemblee vormt de toekenning van het statuut een belangrijke aansporing voor de voortzetting van de ontwikkeling van de democratie, de rechtsstaat en de bescherming van de mensenrechten in Kirgizstan, het enige land in Centraal-Azië dat geopteerd heeft voor een politiek systeem gebaseerd op een parlementaire democratie. Zij verheugt zich over de vastberadenheid waarmee in dat land diepgaande constitutionele, institutionele, politieke en wetgevende hervormingen worden doorgevoerd met het oog op de versterking van de democratie.

Tezelfdertijd wijst de Assemblee erop dat Kirgizstan nog een lange weg af te leggen heeft naar de democratie. Zij somt een aantal domeinen op waarin nog vooruitgang moet worden geboekt: de versteviging van het institutionele kader met de scheiding van de machten en de versterking van de rol van het Parlement, de organisatie van vrije en rechtvaardige verkiezingen, de strijd tegen corruptie, ...

Binnen twee jaar zal de Assemblee de balans opmaken van de geboekte vooruitgang bij de uitwerking van de door het Parlement van de Kirgizische Republiek aangegane verbintenissen en van de institutionele en politieke hervormingen.

* * * * *

De situatie en de rechten van de traditionele nationale minderheden in Europa (Resolutie 1985 en aanbeveling 2040)

De Assemblee wijst op het belang van de stabiliteit, de solidariteit en de vreedzame samenleving van de vele volkeren in Europa en roept op tot de bevordering van het concept "eenheid door verscheidenheid" binnen de landen en tussen de volkeren.

Zij is van mening dat de bescherming van de nationale minderheden, waaronder de traditionele nationale minderheden, een politieke prioriteit moet blijven.

Traditionele nationale minderheden kunnen gedefinieerd worden als minderheden die reeds eeuwenlang op hetzelfde grondgebied wonen en een gemeenschappelijke identiteit hebben. Traditionele nationale minderheden kunnen als een subcategorie van de nationale minderheden worden beschouwd.

Een efficiënte bescherming van de rechten van de traditionele nationale minderheden kan bijdragen tot het voorkomen van conflicten, het concretiseren van het idee van een "Europa als huis voor iedereen" en het waarborgen van de eerbiediging van de beginselen van waardigheid, gelijkheid en niet-discriminatie. De minderheden zijn niet de enigen die voordeel halen uit die bescherming: zij vormt een bron van stabiliteit, economische ontwikkeling en welvaart voor iedereen.

De Assemblee meent dat de eerbiediging van de rechten van de minderheden gewaarborgd kan worden door de bescherming van het recht op identiteit, de bescherming van de minderheidstalen, het onderwijs in de moedertaal en de daadwerkelijke deelname aan het economische en openbare leven.

De Assemblee richt een oproep tot de Lidstaten van de Raad van Europa om, voor zover zij dat nog niet gedaan hebben, het Raamverdrag voor de bescherming van de nationale minderheden en het Europees Handvest voor regionale talen of talen van minderheden te ondertekenen en/of te ratificeren.

* * * * *

Het versterken van de bescherming en van de veiligheid van de gebruikers in de cyberspace (Resolutie 1986)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat het vertrouwen van de internetgebruikers grondig aangetast werd door de recente onthullingen over het grootschalige toezicht toegepast door inlichtingendiensten en ook over internetpiraterij, gegevensgebruik en profilering van gebruikers. De Assemblee roept dan ook op om een reeks maatregelen te nemen om de bescherming van de gebruikers in de cyberspace te verbeteren:

- een “actieplan” van de Europese regeringen voor de preventie van grootschalige schendingen van het recht op privéleven;
- nieuwe wetten om ervoor te zorgen dat gegevens enkel verplaatst, opgeslagen, geanalyseerd of onderschept kunnen worden volgens procedures die in overeenstemming zijn met het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, dat reeds lang “het privéleven en het briefgeheim van elkeen” beschermt;
- een initiatief op wereldvlak ter versterking van de bescherming en de veiligheid van gebruikers, in samenwerking met de regeringen en de industrie;
- een versnelde “mondialisering” van het beheer van internet om een gelijkwaardige deelname te waarborgen van alle betrokken partijen, met inbegrip van de regeringen.

Tot slot nodigt de Assemblee de Internationale Unie voor Telecommunicatie uit om op wereldvlak technische normen uit te werken inzake integriteit, veiligheid en vertrouwelijkheid voor de mobiele- en online-communicatie, gebaseerd op de normen van de Verenigde Naties en de Raad van Europa.

* * * * *

Het recht op internettoegang (Resolutie 1987)

De Assemblee herinnert eraan dat het recht op vrije meningsuiting niet alleen een fundamenteel recht op zich is, maar tevens een noodzakelijk instrument voor de uitoefening van andere basisrechten, zoals het recht op onderwijs, het recht om deel te nemen aan het culturele leven en het recht op vrijheid van vreedzame vereniging en vergadering.

Zij stelt vast dat internet een revolutie teweeggebracht heeft wat betreft de manier waarop burgers met elkaar omgaan en hun recht op vrije meningsuiting en informatie, en andere verwante basisrechten, uitoefenen. Internettoegang vergemakkelijkt zo de verwezenlijking van culturele, burgerlijke en politieke rechten. Zij wijst dan ook op het belang van internettoegang in een democratische samenleving.

De Assemblee meent dat internet, door zijn belangrijke rol voor individuen, groepen en landen in een moderne samenleving, voor iedereen toegankelijk moet zijn, zonder onderscheid op grond van leeftijd, verblijfplaats of inkomen, en dat er bijkomende inspanningen nodig zijn op lokaal, regionaal, nationaal en Europees vlak om internettoegang voor iedereen te waarborgen.

Vermits internettoegang van essentieel belang is voor de uitoefening van andere mensenrechten, zoals het recht op vrijheid van vreedzame vergadering en het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven, moeten de Lidstaten het fundamentele recht van internettoegang *de jure* en *de facto* erkennen. Steunend op de normen van de Verenigde Naties en de Europese Unie moeten zij verplichtingen voor een universele dienstverlening uitwerken waaraan de dienstverleners moeten voldoen.

De Assemblee meent dat de Raad van Europa zou moeten samenwerken met de internetproviders, de regeringen, de Europese Unie en de Verenigde Naties om ervoor te zorgen dat universele internettoegang een realiteit wordt in heel Europa.

* * * * *

Urgentiedebat: Recente ontwikkelingen in Oekraïne: bedreigingen voor de werking van de democratische instellingen (Resolutie 1988)

De Assemblee betreurt ten eerste de dramatische gebeurtenissen waarvan het Maidan-plein (Kiev) van 18 tot 21 februari 2014 het strijdtoneel was en die het leven gekost hebben aan meer dan honderd betogers en 17 politieagenten. Zij meent dat elk verloren mensenleven en elke mensenrechtenschending ten gronde onderzocht moeten worden en dat de daders ervan vervolgd moeten worden. Er mag geen sprake zijn van straffeloosheid op het vlak van schendingen van de mensenrechten, wie ook de daders zijn.

De Assemblee meent dat de nieuwe politieke context die voortvloeit uit de gebeurtenissen op Maidan tussen 18 en 21 februari, en de erop volgende machtswissel, mogelijkheden bieden voor de democratische ontwikkeling in Oekraïne. In dat opzicht zouden een Grondwetsherziening, de goedkeuring van een nieuwe eengemaakte kieswetgeving en een grondige hervorming van het gerecht een onmiddellijke prioriteit moeten vormen voor de Oekraïense overheden.

De Assemblee betreurt dat de democratische veranderingen en de politieke ontwikkelingen in Oekraïne overschaduwd werden door de evolutie van de situatie op de Krim. Zij veroordeelt met klem de militaire Russische agressie en de erop volgende inlijving van de Krim, die een duidelijke inbreuk vormen op het internationale recht.

Zij herbevestigt haar resolute steun aan de onafhankelijkheid, de soevereiniteit en de territoriale integriteit van Oekraïne en geeft blijk van haar grote verontrusting door de mobilisering van een Russische militaire aanwezigheid langs de grens met Oekraïne, hetgeen de reeds zeer gespannen toestand in het land alleen nog maar doet toenemen.

De toegang tot de nationaliteit en de daadwerkelijke toepassing van het Europees Verdrag inzake nationaliteit (Resolutie 1989 en aanbeveling 2041)

De Assemblee bevestigt opnieuw het belang van het nationaliteitsvraagstuk, dat nauw verband houdt met de mensenrechten en de rechtsstaat en dus een prioriteit vormt voor de Raad van Europa.

De Assemblee herinnert eraan dat het recht op een nationaliteit verankerd ligt in verschillende internationale juridische instrumenten en berust op het principe volgens hetwelk niemand staatloos zou mogen zijn.

De Assemblee meent dat staatloosheid zo spoedig mogelijk voorkomen en weggewerkt moet worden, omdat het de betrokkenen belet te genieten van het geheel van hun mensenrechten en tevens een inbreuk vormt op hun menselijke waardigheid.

De Assemblee is ten zeerste verontrust door het hoge aantal apatriden, waaronder ook kinderen, in bepaalde Lidstaten, zoals in Letland, de Russische Federatie, Estland en Oekraïne.

Daarom vraagt zij de Lidstaten om het Europees Verdrag inzake nationaliteit en de VN-verdragen tegen staatloosheid te ondertekenen en/of te ratificeren en toe te passen.

De Assemblee nodigt tevens de Lidstaten uit om de toegang tot de nationaliteit (naturalisatie) te vergemakkelijken voor personen die reeds lange tijd op het grondgebied verblijven, waarbij er geen verblijfsduur van meer dan vijf jaar gevraagd mag worden. Naturalisatievoorwaarden mogen geen discriminatie inhouden op grond van geslacht, ras, religie, etnische oorsprong, taal of andere motieven.

* * * * *

Heroverweging op substantiële gronden van de eerder aanvaarde geloofsbrieven van de Russische delegatie (artikel 9 van het Reglement van de Assemblee) (Resolutie 1990)

De Assemblee meent dat de inlijving van de Krim door Rusland duidelijk in strijd is met het Statuut van de Raad van Europa en de verbintenissen die de Russische Federatie aangegaan is bij haar toetreding tot de Organisatie in 1996. Zij beslist daarom het stemrecht van de Russische delegatie op te schorten, alsook de rechten om vertegenwoordigd te zijn in de leidende organen van de Assemblee en deel te nemen aan verkiezingswaarnemingsmissies. Die maatregel is van kracht tot het einde van de zitting van 2014.

In haar resolutie bevestigt de Assemblee dat de militaire bezetting van het Oekraïense grondgebied, de dreiging van een militaire interventie, de erkenning van het illegale referendum en de annexatie van de Krim duidelijk zware schendingen zijn van het internationale recht. De Assemblee is evenwel van oordeel dat de politieke dialoog de bevoorrechte weg moet zijn om tot een compromis te komen en dat men niet mag terugkeren naar de koude oorlog. Daarom neemt zij de beslissing om niet te raken aan de geloofsbrieven van de Russische delegatie. Dat zou de politieke dialoog immers totaal onmogelijk maken, omdat de Assemblee het gepaste forum vormt om de Russische delegatie te blijven verplichten verantwoording af te leggen op basis van de waarden en beginselen van de Raad van Europa.

* * * * *

De dringende noodzaak om nieuwe gevallen van niet-samenwerking met het Europees Hof van de Rechten van de Mens aan te pakken (Resolutie 1991 en aanbeveling 2042)

De Assemblee onderstreept het belang van verplichting die de Verdragsstaten bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens hebben om samen te werken met het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake de bescherming van het individueel klachtrecht bij het Hof.

De Assemblee meent dat elke niet-naleving van de juridisch afdwingbare maatregelen opgelegd door het Hof, zoals de voorlopige maatregelen vermeld in artikel 39, een duidelijke miskennen zijn van het Europees systeem inzake de bescherming van de mensenrechten zoals voorzien door het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Zij nodigt dan ook alle Verdragsstaten uit om die voorlopige maatregelen na te leven en om het Hof alle informatie en bewijselementen te overhandigen die van hen gevraagd worden.

De Assemblee veroordeelt met klem de gevallen van niet-naleving door verschillende Verdragsstaten van de voorlopige maatregelen opgelegd door het Hof, waarbij bijvoorbeeld het verbod werd uitgevaardigd van een uitlevering of uitwijzing naar landen waar de betrokkenen gefolterd zouden kunnen worden. Zij maakt zich in het bijzonder zorgen om een fenomeen dat recent in de Russische Federatie vastgesteld werd, waarbij eisers die beschermd worden door voorlopige maatregelen plots verdwijnen om daarna terug op te duiken in de landen die om hun uitlevering gevraagd hadden.

De Assemblee is tevreden met het feit dat het Hof meer en meer gebruik maakt van het feitelijk vermoeden en van de omkering van de bewijslast om het gebrek aan samenwerking vanwege de Verdragsstaten te omzeilen, in geval de Verdragsstaten niet op voldoende of eerlijke wijze aan het Hof de bijkomende informatie of bewijselementen meedelen waar zij om vraagt.

* * * * *

De bescherming van minderjarigen tegen sectaire ontsporingen (Resolutie 1992)

De Assemblee herinnert aan de verbintenis van de Raad van Europa op het vlak van een beleid van bescherming van minderjarigen, die het gevolg was van de goedkeuring van een aantal verdragen ter zake.

De Assemblee is ten zeerste bezorgd over de bescherming van minderjarigen, meer bepaald degenen die behoren tot religieuze minderheden, waaronder ook sekten. Zij pleit voor een beleid van eerbiediging van de vrijheid van godsdienst of geloof en veroordeelt onverdraagzaamheid en discriminatie ten opzichte van kinderen voor redenen gebaseerd op godsdienst of geloof, in het bijzonder in het onderwijssysteem.

De Assemblee is verontrust telkens minderjarigen het voorwerp van misbruik uitmaken, van welke aard dan ook. Zij meent dat het noodzakelijk is dat de wetgeving die van kracht is rigoureuus wordt toegepast, waarbij de rechten van het kind en van hun ouders geëerbiedigd worden.

De Assemblee nodigt de Lidstaten van de Raad van Europa uit om meer inspanningen te leveren voor de bescherming van minderjarigen, meer bepaald degenen die behoren tot religieuze minderheden, waaronder ook sekten. Zij vraagt hen onder meer de relevante verdragen van de Raad van Europa over de bescherming en het welzijn van kinderen te ondertekenen en/of te ratificeren, voor zover zij dat nog niet gedaan hebben.

De Assemblee nodigt ook de nationale parlementen uit om in hun schoot studiegroepen op te richten inzake de bescherming van minderjarigen, meer bepaald degenen die tot religieuze minderheden behoren.

Waardig werk voor iedereen (Resolutie 1993)

De Assemblee meent dat de toegang tot werk in voorwaarden die te maken hebben met vrijheid, rechtvaardigheid, veiligheid en waardigheid van primordiaal belang is voor het individuele en collectieve welzijn. Al verplicht de Europese en internationale wetgeving de Staten om het recht op arbeid en de rechten van de werknemers te beschermen, toch blijft het verwezenlijken van waardig werk voor iedereen een moeilijke strijd.

Daarom stelt de Assemblee in haar resolutie een aantal maatregelen voor, zoals:

- meer solidariteit tussen de rijke en de armere landen met het oog op een duidelijke verankering van de mensenrechten en van strategieën gericht op waardig werk in een multilateraal handelssysteem en in het nieuwe kader dat na 2015 de Millenniumontwikkelingsdoelstellingen zal vervangen;
- geen enkele toegeving op het vlak van de eerbiediging van de gezondheids- en veiligheidswetgeving op de werkvloer en de naleving van het verbod op kinderarbeid in heel Europa;
- een nationaal leefloon en een sociale bescherming die beantwoordt aan de binnenlandse noden en het wegwerken van de “*pay gap*” tussen mannen en vrouwen;
- meer maatregelen ter bevordering van de ethiek en de sociale verantwoordelijkheid in de economie;
- een uitgebreide toetreding tot het Sociaal Handvest van de Raad van Europa en meer inspanningen voor een coherente toepassing ervan, samen met het EU-Handvest van de grondrechten.

In zijn tussenkomst wees *volksvertegenwoordiger Roel Deseyn*, rapporteur voor de commissie sociale zaken, gezondheid en duurzame ontwikkeling, erop dat het verslag het concept “waardig werk voor iedereen” wil bevorderen. Hij herinnert aan de verschillende sociale dimensies van waardig werk. Het gaat om de toegang tot werk en ook om de veiligheidsvoorwaarden op het werk, zowel de fysische als de psychologische voorwaarden, want we kunnen niet blind blijven voor het almaar toenemende fenomeen van werkgerelateerde stress.

De sociale rechten vormen het derde luik van de notie waardig werk. Om sociale rechten te waarborgen moeten sociale standaarden en grote oriëntaties vastgelegd worden. Degenen die worden voorgesteld zijn duidelijk: de mensen moeten in waardigheid kunnen leven mét een salaris en er moet een goed evenwicht zijn tussen werk en privéleven. Een sociaal contract maakt meer flexibiliteit mogelijk, maar op een evenwichtige manier.

Spreker verklaart voorstander te zijn van vrijhandel, op voorwaarde dat iedereen in de wereld er beter van wordt. Daarom is hij tegen sociale dumping. Indien we voldoende belangstelling hebben voor de arbeidsvoorwaarden elders, in de partnerlanden van Europa, kunnen we een wereldmarkt verwezenlijken zonder sociale dumping.

De volksvertegenwoordiger vermeldt dat het verslag ook handelt over kinderarbeid. Alle Lidstaten worden uitgenodigd om het Europees Sociaal Handvest te ondertekenen. Tot op heden hebben 43 landen dat al gedaan, maar slechts 15 landen hebben de collectieve klachtenprocedure erkend, hetgeen voor problemen zorgt.

Samengevat is de bescherming van normen op het vlak van arbeidsrecht geen synoniem van protectionisme. Integendeel, het gaat erom meer mensen meer mogelijkheden te bieden. De ontwerpresolutie is relevant en past perfect in het kader van de mensen- en sociale rechten, die *core business* van de Assemblee vormen.

Vluchtelingen en het recht op werk (Resolutie 1994)

Overeenkomstig het internationale recht, is het een courante praktijk in de meeste Lidstaten van de Raad van Europa dat vluchtelingen het recht hebben om te werken en datzelfde geldt na verloop van tijd meestal ook voor asielaanvragers.

De toegang tot werk voor asielaanvragers en vluchtelingen biedt voordelen voor de ontvangstsamenlevingen, vermits de staat zo de sociale bijstandskosten kan drukken, en verder draagt het ook bij tot de sociale cohesie, vermits tewerkstelling het uitgangspunt vormt van andere integratiedomeinen. Verder is de toegang tot werk belangrijk op individueel vlak: het bevordert het zelfvertrouwen, is van essentieel belang voor de menselijke waardigheid, helpt om traumatische gebeurtenissen te verwerken en draagt bij tot de financiële onafhankelijkheid.

Nochtans is er een grote kloof tussen het wettelijke recht van vluchtelingen om te mogen werken en het succes van hun integratie op de arbeidsmarkt van de ontvangstsamenlevingen.

De Assemblee meent dat de Lidstaten er moeten op toezien dat asielaanvragers mogen werken indien de behandeling van hun asielaanvraag vertraging oploopt. Vluchtelingen moeten niet alleen het recht hebben om te werken maar zij moeten ook in de mogelijkheid gesteld worden om dat recht uit te oefenen. Daarvoor moeten alle juridische, administratieve en praktische obstakels voor hun inschakeling in de arbeidsmarkt, zoals de beperkingen inzake de arbeidsvergunning, weggewerkt worden. De landen moeten bovendien werk maken van integratieprogramma's, door taalcursussen voor te stellen alsook opleidingen inzake de toegang tot de arbeidsmarkt.

* * * * *

Het uitroeien van kinderarmoede in Europa (Resolutie 1995 en aanbeveling 2043)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat er te veel kinderen in Europa in arme gezinnen leven of blootgesteld zijn aan het risico op armoede, en dat die problematiek nog verergerd wordt in het licht van de aanhoudende economische en financiële crisis. Dat brengt met zich mee dat vele kinderen ondervoed zijn, achtergelaten worden door hun migrantenouders, verplicht zijn te werken of het slachtoffer worden van geweld of misbruik. Doordat arme kinderen geen gelijke kansen hebben, ook niet op het vlak van onderwijs, blijft kinderarmoede een vicieuze cirkel waaraan moeilijk te ontsnappen valt.

Op Europees en nationaal niveau werden er strategieën ter bestrijding van kinderarmoede uitgewerkt, maar door de huidige crisissituatie worden ze niet volledig toegepast.

Daarom hebben vele Lidstaten van de Raad van Europa te maken met de uitdaging om op lange termijn werk te maken van de preventie van marginalisatie van bepaalde bevolkingsgroepen.

De Assemblee vraagt aan de Lidstaten ervoor te zorgen dat de uitroeiing van kinderarmoede een prioriteit is bij hun politieke en budgettaire beslissingen en erop te letten dat er, ook in deze tijden van crisis, voldoende financiële middelen worden uitgetrokken voor de gezinsgerichte sociale diensten. Zij nodigt de Lidstaten uit inspiratie te halen uit recente EU-aanbevelingen om ervoor te zorgen dat kinderen gelijke toegang hebben tot middelen en diensten die zij nodig hebben, gezinnen te helpen uit de "armoedespiraal" te raken en gelijke kansen te verzekeren voor alle kinderen vanaf de jongste leeftijd.

De Assemblee roept het Ministercomité op om rekening te houden met de kwestie van kinderarmoede bij de toepassing van de verschillende Europese normen betreffende de kinderrechten.

* * * * *